

Hørings svar til Lokalplan 304 – Vigersted

Hvis § 9.2's formulering betyder, at man kan udføre facaden på samme måde som det er sket på de nye bygninger i Sct. Knudsgade 9 i Ringsted – og det gør det, for det er samme ordlyd – så vil vi gerne bede inderligt om, at man sletter "pudset", så der kun er blank mur, vandskuring og filtsning. I Sct. Knudsgade er der lagt et lag af groft industripuds uden på isoleringen, og det er så fremmed et byggeri i forhold til placering i gaden, vinduer og facadebehandling, så det er en sørgelig skamstøtte. Bygningskultur Ringsted beder til, at man ikke gentager dette andre steder, hvor man vil "passe noget ind i omgivelserne" – og det vil man jo i Vigersted.

Paragraf 9.3 omtaler bestemmelser for blandt andet gavltrekanter, men der er ikke nogen gavltrekanter i delområde 2. Der er kun de bevaringsværdige bygninger, og de har henholdsvis valmet og halvvalmet tag, hvilket umuliggør en gavltrekant. Derfor overflødig gør det umiddelbart, at der nævnes gavltrekanter i bestemmelsen.

Som det ses i redegørelsen, har den bevaringsværdige bygning fået grimme, utilpassede vinduer siden den blev bygget. I følge bestemmelserne kan kommende ejere dog vælge at udskifte vinduer og døre med nogle tilsvarende, og så er man ikke kommet meget videre. Hvorfor udnytter man ikke muligheden for at stille krav til udskiftning til gode og tilpassede døre og vinduer med sprosser? Bestemmelserne om de bevaringsværdige bygninger er meget mangelfulde og ikke til meget hjælp som de står nu. Der bør være skarpere formulerede bestemmelser, så man reelt ikke kan gøre noget "forkert" ved ombygning. Lige nu er det et tag-selv-bord.

Der er uoverensstemmelse mellem redegørelsen og bestemmelserne. I redegørelsen står der "I delområde 1 og 2 skal tagene være røde tegl", mens der i bestemmelserne blot står "tagsten" om delområde 1. Tag på de nye boliger er angivet til at være røde tagsten – hvilket reelt ofte bliver af beton. Hvis man virkelig står inde for formålet i lokalplanen – at de nye boliger skal være "i tråd med den byggeskik, som findes i det omgivende landsbymiljø" og "udføres i gode materialer", så er det selvfølgelig bestemmelsernes ordlyd, der skal rettes til og stemme overens med redegørelsen. Det mener vi, at man bør gøre. Valget af materiale er nemlig afgørende på flere områder:

Det ene handler om æstetik. Tegl har en slankere profil og er derfor mere elegant, hvorimod beton med sin større tykkelse hurtigt ser klodset ud – især på mindre tagflader.

Farven på taget er også meget forskellig, om man vælger tegl eller beton. Et betontag vil i udgangspunktet være udmærket i en årrække, indtil det begynder at falme. Når det sker, ændrer taget karakter, og man har ikke længere det udtryk, man startede med. Tegl falmer ikke, for det er ikke malet som betonstenene. Tegl er brændt og holder farven i al sin levetid, hvilket leder hen til et andet afgørende argument:

Et tegltag har markedets længste levetid. Hvis resten af konstruktionen kan holde, kan taget holde i mere end 100 år. Et betontag kan holde i omkring 40 år – men allerede efter 10 år vil det begynde at se slidt og tarveligt ud med omfattende mosbelægning (på grund af porerne i beton), og den oprindeligt påmalede tegl-røde farve er begyndt at gå over i en ubestemmelig grållibrun nuance. Se referencefoto fra Dagmarsgade på næste side – begge tage er lagt med "røde tagsten".

Det sidste handler om, at tegl er det traditionelle tagmateriale for den byggeskik, der karakteriserer en landsby som Vigersted. Det har været anvendt i hundredvis af år i Danmark – af meget gode grunde som beskrevet ovenfor. Når det nye byggeri vil ligge så centralt og synligt i landsbyen, så mener vi, at det er vægtige argumenter for at insistere på tegl. Beton er et fremragende materiale til rigtig mange ting, bare ikke til tag.

Med venlig hilsen

Bygningskultur Ringsted

